

Βίος και μαρτύριον του αγίου ενδόξου Νεομάρτυρος Αντωνίου του Αθηναίου

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

(μαρτυρήσαντος εν Κωνσταντινουπόλει τη ε΄ του μηνός Φεβρουαρίου 1774)

Ούτος ο νεοφανής Μάρτυς του Χριστού, ήτον από τας περιφήμους Αθήνας, οι δε γονεῖς αυτού, ήσαν πάμπτωχοι, και αφανείς, ονομαζόμενοι, Μήτρος και Καλομοίρα· ανατραφείς δε υπ' αυτών θεοσεβώς, και τα ιερά γράμματα μαθών, όταν έγινε δώδεκα χρόνων, μην υποφέροντας να βλέπη εις πολλήν πτωχείαν τους γονεῖς του, επειδή άλλην καμμίαν τέχνην δεν έτυχε διά να μάθη, παρέδωκε τον εαυτόν του να δουλεύη με μισθόν, εις κάποιους Αρβανίτας Τούρκους, όπου έτυχαν τότε εις τας Αθήνας, και από τον μισθόν αυτόν, εβοήθει και τους γονεῖς του.

Όταν δε εγινε χρόνων δεκαέξι, ήλθεν η Ρωσσική αρμάδα εις τον Μωρέα, κατά το,αψο' (1770) έτος, και επειδή οι αυθένται του, επήγαν διά να κουρσεύσουν, και να σκλαβώσουν τους εν τω Μωρέα Χριστιανούς, τους ηκολούθησε και ο Αντώνιος.

Εκεί δε πηγαίνοντας, επωλήθη ως σκλάβος από τους αυθέντας του Αλβανίτας εις κάποιους Αγαρηνούς εμίρηδες, οι οποίοι αφ' ου τον ηγόρασαν, τον ετιμώρησαν με διάφορα είδη βασάνων, διά να τον τουρκίσουν, αλλά δεν εδυνήθησαν· όθεν τον επήραν μαζί των εις το στρατεύμα το Τούρκικον, όπου ευρίσκετο τότε εις τον Δούναβιν ποταμόν, και εκεί, επωλήθη ο ευλογημένος πέντε φοραίς από αυθέντας σκληροτέρους, εις σκληροτέρους άλλους μεταπωλούμενος, και μεταγοραζόμενος, οίτινες όλοι ο καθ' ένας, εδοκίμασαν να γυρίσουν τον Άγιον εις την θρησκείαν τους, πότε με κολακείας, και ταξίματα, πότε με φοβέραις, και πότε με διαφόρους παιδείας· αλλ' εις μάτην εκοπίασαν· επειδή ο γενναίος Αντώνιος ήταν καλά στερεωμένος εις την ευσέβειαν. Εις όλον δε το ύστερον, επωλήθη εις έναν Ορθόδοξον Χριστιανόν καζάζην την τέχνην διά γρόσια τετρακόσια, με τον οποίον μαζί επήγεν εις Κωνσταντινούπολιν όπου είχε οίκον, γυναίκα, και εργαστήριον, και εκεί όντας, επήγεν ο Άγιος εις πνευματικόν πατέρα και εξωμολογήθη τας αμαρτίας του, και με κατάνυξιν και συντριβήν καρδιάς, εμετάλαβε τα άχραντα μυστήρια εις τον Άγιον Νικόλαον εις το Τζουμπιαλί, και από τότε υπηρέτει προθύμως είε τον αυθέντην του, ωυ ευχάριστος δούλος. [\(περισσότερα...\)](#)